

03-08-2026 ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 04-08, † Μνήμη Μνήμη
τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅτι θεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅτι ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὴ πρὸς τὸ Νη

Κυρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυρι ε Κυρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σο ον μου
προ σχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ε
παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι

νη ει σακουσον μου Κυ υ ρι ε ^ν
^χ^N
^ν^δΘου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
^Δ
μου ^δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
^ν
λη μου ^δ
^ν^N
^ν^δΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζεσ θαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν
^ν^N
^ν^δΕυν αν θυρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν ^ε^λ και ου μη συν δυ α σω
με τα των εκ λε κτων αυ των ^ν
^ν^N
^ν^δΠαι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ζει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι

της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθα λμοι μου ε πι σοι η λ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μα ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σίν μου την θλιψιν μου ε νω πιον αυ

του απαγγελω

Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευ

μαμου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και

ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

εστινο εκ ζη των την ψυχη μου

κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα
συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των

Προ σχες προς την δε η σιν μου
ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με

ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου

^N
ν Δ
Ε με υ πο με νου σι δι και οι Δ ε

ως ου αν τα πο δως μοι ν Δ

^N
ν Δ
Ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε Δ Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ν Δ

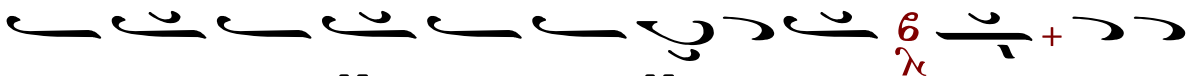
^N
ν Δ
Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η σε ως μου ν Δ

Σπιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά

ᾠχος πλ. δ' . ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος

Σπῆχ. α'. ^χν ^Ν **Ε** αν α νο μι ας πα ρα

 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^ελ ^λ + τις υ πο

 στη σε ται ^ελ ^λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

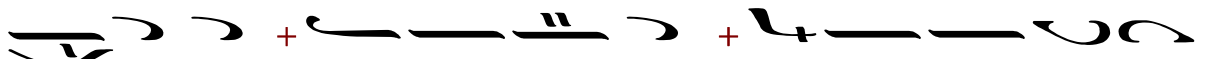
 σμος ε στιν ^ελ ^λ

Τίνι ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὕπνω βαθυτάτῳ τε, χαλεπῆς καταπτώσεως, βαρυνομένη; Δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότηι πρόσπεσον, κλαῦσον καὶ αἵτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου τάλαινα, γένη ὑπέκκαυμα.

Σπῆχ. β'. ^χν ^Ν **Ε** νε κεν του ο νο μα τος

 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^ελ ^λ υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^ελ ^λ

 ηλπισεν η ψυχη μου επι τον Κυρι

 ον

Οΐδας Χριστέ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς ποιητῆς καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, διδοὺς γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, δίδου διόρθωσιν, τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

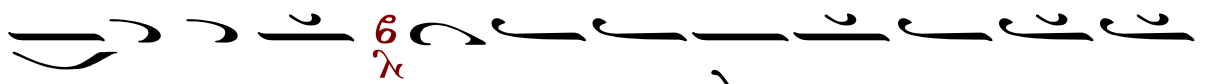
Ἔτερο Προσόμοιο τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

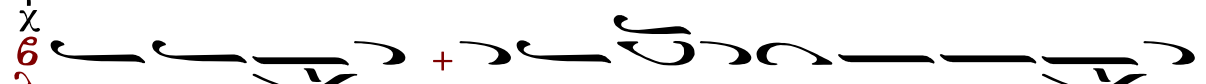
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στίχ. γ'.

Ἄπο φυλακης πρωι ας

 μεχρι νυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

 ελπισατω Ισραηλ επι τον Κυρι

 ον

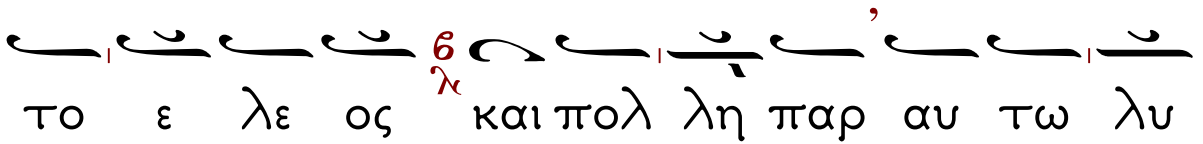
Τῆς στειρευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἀγνείας φυτόν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότη Προόδρομε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ θεῖος, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφρεως, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

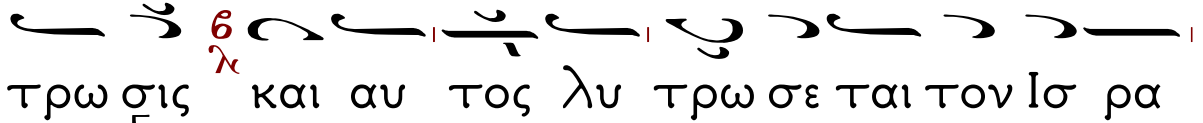
Σπχηρὰ Προσόμοια τοῦ μηναίου.

ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχος δ'. **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

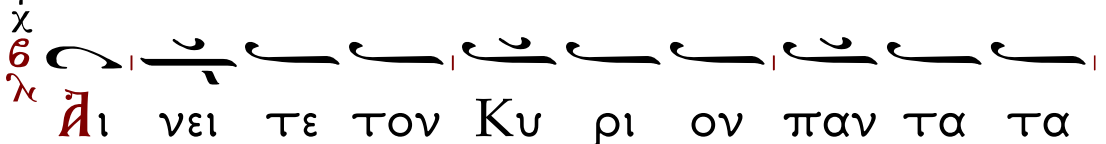
 το ε λε ος και πολ λη πα ρ αυ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του

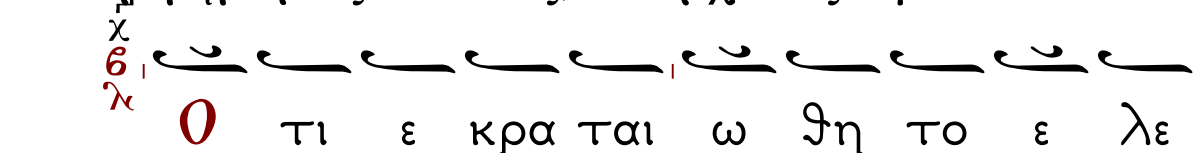
Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ
πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι
κατεφρόνησαν, καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς
πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν,
ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦς
περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν,
τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

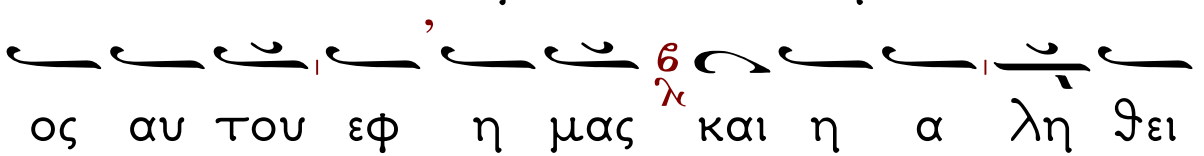
 Ἄι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

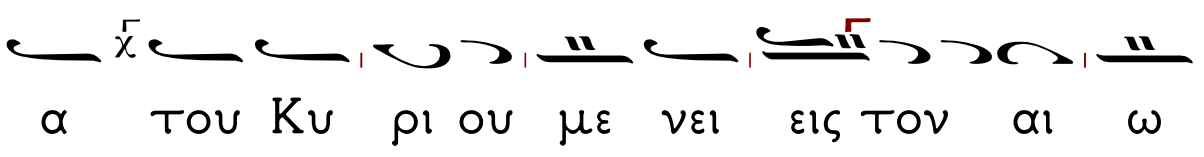

 ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι
 λα οι

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγήσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντα, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω
 να

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως

γνόντες οί ταύτην ἄθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον. ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

^Γ₆
^λ
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

⁶
^λ
ματι
^Γ
⁶
^λ
και νυν και αι ει και εις τους αι ω

⁶
^λ
νας των αιωνων αμην

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.σε

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον
Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας
ᾠχος δ'

ᾠχος ᾠ Δί

^χ ^M ^Δ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

6 (Δίς)

ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Τὸ τρίτον. ^χ ^M ^Δ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο

6

ον

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

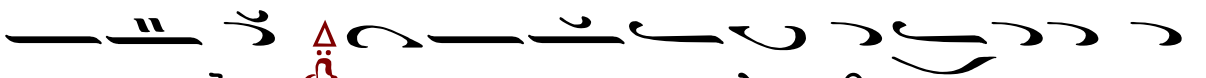

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπῃα Κατανυκτικὰ, Ἦχος πλ. δ'

Εὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ε τον Βασιλέα και Δεσποοτην Αγγε

λοι απαυστως ανυμνουουσιν εγω

δε σοι οι προσπιιπτω ως ο Τελω

νης κραζων ο Θεος ιλασθητι ιμοικαι

σωωσοον με

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Λθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνηφον

βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἄ θ α ν α τ ο ς υ π α ρ χ ο υ σ α ψ υ χ η η
μ ο υ τ ο ι ς κ υ μ α σ ι τ ο υ β ι ο υ μ η κ α λ υ π τ ο υ
α ν α ν η ψ ο ν β ο ω σ α π ρ ο ς τ ο ν σ ο ο ν ε υ ε ρ
γ ε τ η ν ο Θ ε ο ς ἰ λ α σ θ η τ ι ἰ μ ο ι κ α ι σ ω ω
σ ο ο ν μ ε

Μαρτυρικὸν Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

^N
^γ Μαρτυρες Κυριου παντα τοπον α για
 ζε τε και πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε
 και νυν πρε σβευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα
^N
^α γιδων του ε χθρου τας ψυ χας η μων δε ο ο
^γ
 με ε θα

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

^γ
^N
^α Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματι
^N
^γ και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ιωνων αμην

Η σκεπη η σου Θεο το κε Παρθε

νε ια τρειον υπαρχει πνευματικον

εν αυτη γαρ καταφευγοντες ψυχικων νο

σηματων λυτρουμεθα ααα

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μικρά Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙς ΤΗΝ ΥΠΕΡῚΓΙῒΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ᾠ̣ B
Δ

Ἦ Θεοτοκω εκτενωσ νυν προσ

δραμω μεν αμαρτωλοι και ταπεινοι και

προσπεσωμεν εν μετανοια κραζοντες

εκ βαθους ψυχης Δεσποινα βοηθησον

+ εφημιν σπλαγχνισθεισα σπευσον α

πολυμεθα υποπληθους πταισματος

μη αποστρεψης σουσ δουλους κενους σε

γαρ και μονην ελπιδα κκτημεθα

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

χ̄
των αι ω νων α μην

6
Ου σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ζι οι ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων δει νω ω ω ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Ἦχος π̄ δ̄ Νη — Γα

Υπεραγαθεοτοκωσον

ημας

Πολλοισυνεχομενοςπειρασμοις

προςσεκαταφευγωσωτηριανεπι

ζητωνωΜητερτουΛογουκαιΠαρθενε

τωνδυσχερωνκαιδεινωνμεδιασωσον

Υπεραγαθεοτοκωσον

ημας

Παθωνμεταρααττουσιπροσβολαι

^Π
 πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
^{Γ Ν Γ}
 την ψυ χην ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη
^{χ λ}
 νη την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
^Γ
 με

^Γ
^Γ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
 Πνευ μα τι

^{Ν Γ Π Μ Γ}
^Γ Γω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον ^Γ δυ

^{Π Μ Γ}
 σω πω Πα ρθε νε λυ τρω θη η ναι με των δει

^Γ
 νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^{χ λ}
 και την ψυ χην και την δι α νοι αν ^Γ

^{Ν Ν}
^Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην
Νοσούν τα τοσωω μα και την ψυχην
επισκοπης θειας και προνοιας της πα
ρα σου αζιωσησον μονη Θεομητορ
ως αγαθη αγαθουτελοχευτρια

*ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
Οὐρανίας ἀψίδος.*

Υπεραγια Θεοτοκεσωω
σονη μας
Προστασιαν και σκεπηνη ζωης εμης
τιθημι σε Θεογεννητορ Παρθενεσυ
μεκυβερνησον προς τον λιμενα σου

^Π των α γα θων η αι τι α ^Γ των πιστων το

στηριγμα ^Γ μο νη πανυ μνη τε

^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Γ

^Γ Ι ^Ν κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον ^Γ και της α θυ μι ασ την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

^Π τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ τον Χριστον ε

κυ ησας ^Γ μο νη πανα χραν τε

^Γ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ

^Γ ^Ν ^Γ
Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
^Ν
αι τιον ^Γ της ευ ερ γε σι ασ τον πλου τον
^Δ ^Π ^Γ
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ ^Π ^Γ ^Γ
ως δυ να τον εν ι σχυ ι τον Χριστον κυ
^Γ ^Δ
η σα σα θε ο μα κα ρισ τε
^Ν ^Γ
Και νυν και α ει και εις τους αι
^Γ ^Δ
ω νας των αι ω νων α μην
^Ν ^Γ
Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
^Γ ^Δ ^Π ^Γ
πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε
^Ν
συ μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ
^Π ^Γ ^Δ ^Γ
α νε λ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μωμε τον α δα πανητον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ

ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. «Τὰ ἄνω ζητῶν».

Ἦχος Δι

^{χ̄} ^M
^Δ Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
^Δ ^B
 σμαχη τον ε λεουςπηγη του κο σμουκα
^Δ
 ταφυγιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
^Δ
 το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ
^N ^Γ ^ρ
^Δ
 νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
^Γ
 προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος λδὶ — Γα²

Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυμ φευ τε

Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ευ σπλα γχνιας την α βυσ σον ε πι κα

^M ^N ^Γ
Οι ελπιδα και στηριγμα και της σω
τηριας τειχος ακραδαντον κεκτημε
νοι σε Πανυμνητε δυσχερειας πασης εκ
λυτρουμεθα

Ὡδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

^Γ
Υπεραγιαθεοτοκωωσον
ημας
^N
Εμπλησον Αγνηευφροσυνης την
καρδιανμου τηνσην ακηρατον διδου
σαχαραν της ευφροσυνης ηγεννησασα
τοναιτιον

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ἰ λυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Ἰ λυ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ

τητος η φως τε κου σα το θειον και προ αι ω

νι ον

και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

ασαι Α γνη των πα θων μου την α

σθε νει αν ε πι σκο πης σου α ζι ω σα σα

και την υ γει αν τη πρε σβει α σου πα ρα

σχου μοι

Ἵστησ'.
Τὴν δέησιν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

θα να α του ου ου ου και της φθο ρας

ως ε σω σεν ^N ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω ^Π
 θα να τω ^N την τη φθο ρα και θα να τω μου ^Γ
 φυ σιν ^{χ λ} κα τα σχε θεισαν Παρ θε νε δυ σω πη
 σον ^Γ τον Κυ ριον σου και Υι ον ^Δ της εχ θρων ^Γ
 κα κου ργι ας με ρυ σα σθαι ^Γ
^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^{χ λ} Προ στα α α τι ν σε ^Γ της ζω ης ε ^{χ λ}
 πι στα μαι ^N και φρου ραν α σφα λε στα α την ^Γ
 Παρ θε νε ^γ των πει ρα σμων δι α λου οσαν
 ο χλον ^{χ λ} και ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν και δε ομαιδι α παντος εκ φθορας των

παθων μου ρυσθη ναι με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος κατα φυ

γης κε κτη με θα και ψυχων σε παν τε λη η

σωτηρι αν και πλα τυ σμον εν ταις θλιψε

σι Κο ρη και τω φωτισουα ει αγαλλο

με θα ω Δεσποινα και νυν η μας των πα

θων και κιν δυων δι α σωσον

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην
Εν κλιση νυν ασθε
νων κατακειμαι και ουκ εστιν ιασις τη
σαρκι μου αλλη Θεον και Σωτηρα του
κοσμου και τον λυτηρα των νοσων κυρια
σα σου δεομαι της αγαθης εκφορας νο
σηματων αναστησον
Διασωσωσων απο κιν
δυνων τους δουλους σου Θεο το ο κε ο
τι παντες μετα Θεον εις σε καταφευγομεν
ως αρρηκτον τειχος και προστασιαν

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

^χ ^Μ
^Δ Προστασια των Χριστιανων ακα
^Δ ^Β
 ται σχυντε μεσι τει απρος τον Ποιη
^Δ
 την αμεταθετε μη παριδης αμαρτω
^Δ +
 λων δεησεων φωνας αλλα προφθασονως
^Δ
 αγαθη εις την βοηθειαν ημων
^Β ^Δ
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ταχυνον
^Δ
 εις πρεσβειαν και σπευσον εις ικεσιαν
^Δ ^{Ζ'}
 η προστατευουσα αι Θεο
^Β +
 το κε των τιμων των σε

Και εὐθύς τὸ προκείμενον.

^Γ ^Δ
⁶ ^λ

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B

 παση γε νε α και γε νε α

^Δ
^Δ
Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Π ^Δ
^Ζ ^λ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι
^M ^Γ
 εν παση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
το α νο ομημα μου
Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι
νη προ στασι α Πανα γι α Δε σποι να
αλ λα δε ζαι δε ησιν του ι κε του σου
θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου
με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

παρχουσα Θεοτοκε Παρθενε σωζε

πολιν και λαον των πολεμου μενων η

η ειρηνη των χειμαζομενων η η γαλη

νη η μονη προστασια των πιστω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Α**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠχος λ' αἰ Νη Γα

^Γ ^Γ
^Γ ^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
^Γ
η μας _Μ _Γ

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
την η μων σω τη ρι αν ως η θε λη

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
στα τιν α νε δει ζας ο των Πα τε ρων η

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
μων Θε ος ευ λο γη τος ει

^Γ ^Γ
^Γ ^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
^Γ
η μας

^{Μ Γ}
Θε λη την του ε λε ους ^Γ ον ε ^Π γεν νη
σας Μη τερ α ^Γ γνη ^{Ν Γ} δυ σω πη σον ^Γ ρυ σθη ναι
των πται σμα των ^Γ ψυ χης τε μο λυ σμα
των ^{Χ λ} τους εν πιστει κραυ γα ζον τας ^Γ ο των
Πα τερων η μων ^{Ν Γ} Θε ος ευ λο γη τος ει ^Γ
^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ^Γ
^{Μ Γ}
^Γ Θε σαυ ρον σω τη ρι ας ^Γ και ^Π πη γην α
φθαρ σι ας την σε κυ η σα σαν ^Γ και πυρ γον α
σφα λει ας ^Γ και θυ ραν με τα νοι ας τοις ⁺
κραυ γα ζου σιν ε δει ζας ^Γ ο των Πα τερων

η μων Θε ος ευλογητος ει

και νυν και αι και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην

εωμα α των μαλακιων και ψυχων

αρρωστικων θεογεννητρια των πο

θωπροσιοντων τησκεπη σου τηθει

αθειρα πειν αζιωση τον σωτη

ρα Χριστον ημιν αποτεκουσα

Ωδή η'.

Τὸν Βασιλέα.

Υπεραγαθεο το κωωσον

η μας

Γ Χ Ν Γ Γ Χ Γ
Γ Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
Ν Δ Π Ν
ο με νους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου ν
Γ γ
τας και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
Γ
εις αι ω νας

Γ Γ
Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
Γ
η μας

Γ Χ Ν Γ Γ Χ Γ
Γ των ι α μα των το δα ψι λες ε πι
Ν Δ γ
χε εις τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε
Γ
και υ πε ρυ ψου ου σι τον α φρα στο ον
Γ
σου το κον

Γ Γ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ^Γμα^Δτι
 τ^Γας^Ν α^Γ σ^Γθε^Γ νει^Γ ας^Γ μου^Γ της^Γ ψυ^Γ χης^Γ ι^Γ α
 τ^Νρευ^Δ εις^Δ και^Δ σα^Δ ρκος^Δ τας^Δ ο^Δ δυ^Δ υ^Δ νας^Δ Πα^Δ ρ^Δ θε^Δ νε
 ι^Γ να^Γ σε^Γ δο^Γ ζα^Γ ζω^Γ την^Γ κε^Γ χα^Γ ρι^Γ τω^Γ με
 νην^Γ
 και^Ν νυν^Γ και^Γ α^Γ ει^Γ και^Γ εις^Γ τους^Γ αι
 ω^Γ νας^Γ των^Γ αι^Γ ω^Γ νων^Γ α^Γ μην^Γ
 των^Γ πει^Γ ρα^Γ σμων^Γ συ^Γ τας^Γ προ^Γ σβο^Γ λας^Γ εκ
 δι^Ν ω^Δ κεις^Δ και^Δ πα^Δ θων^Δ τας^Δ ε^Δ φο^Δ ο^Δ δους^Δ Πα^Δ ρ^Δ θε
 νε^Γ ο^Γ θε^Γ ν σε^Γ υ^Γ μνου^Γ ου^Γ μεν^Γ εις^Γ παν^Γ τας
 του^Γ ους^Γ αι^Γ ω^Γ νας^Γ

Ὡδή 9'.
Κυρίως Θεοτόκον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Ρο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο
ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που
παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε
Χρι στον κυ η σα σα
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον
Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πληρωω μα της αμαρτιας την

λυ υπην εζαφανισασα

Υπεραγιαθεοτοκωσον

η μας

Λιμηνην και προστασια των σοι προ

σφευγοντων γενου Παρθενε και τειχος α

κραδααντον καταφυγητε και σκε

πη και αγαλλιαμα

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

Φωτοοσουταις ακτισι λαμπρυνον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε κατα γ γε λ λ ο ν τ ας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ σον εξ αρ ρω στιας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

Μεγα λυ νά ρια. Ἄ ζι ο ν ε στι ν ως α λη

θως μα κα ρι ζει ν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^{χ λ} την ^{N Γ} Δε σποι να ν του ^N κο ο σμου ^{Δ 9}

υ μνοις ^Γ τι μη σω μεν ^Γ

^Γ Α πο των πολλων μου α μαρτι ων ^Γ α

σ θε νει το σω μα α σ θε νει μου και η ψυ

χη ^{N Γ} προς σε κα τα φευ γω την ^N Κε χα ρι

τω με νην ^{χ λ} ελ πις α πη λ πι σμε ε νων ^{Δ 9}

συ μοι βο η θη σον ^Γ

^Γ Δε σποι να και Μη η τη ρ του Λυ τρω του ^{Π Γ}

^Π δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ^Γ ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε ^{χ λ} χ θεν τα ^{N Γ} ω Δε σποι να του κο ο

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαιτων Αγγελων αι στρατιαι
Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω
δε κας οι Αγιοι Παντες με τατης
Θεο του κου ποιησα τε πρεσβειειαν
εις το σω θη ναιη μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

^χ_Δ ^B ————— + —————
Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε
 η σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α
 πο ρου ουν τες ταυ την σοι την ι κε σι αν
 ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο
 μεν ε λε η σον η μας
^M_Δ ————— + —————
Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα τι
^χ_Δ ^Δ ————— + ————— ^Γ ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι
^B ————— ^Δ —————
 σοι γαρ πε ποι θα μεν μη ορ γι σθης η μιν σφο

δρα μη δε μνησθῆς των ανομιωωνημων

αλλεπιβλεψονκαινυνωςευσπλαγχνος

καιλυτρωσαιημαςεκτωνεχθρωνημων

συγαρειθεοσημωνκαιημειςλαοσσου

παντεςεργαχειρωνσουκαιτοονο

μασογεπικεκλημεθα

καινυνκαιαικαιειςτουςαιω

ναςτωναιωνωναμην

τηςευσπλαγχνιαςτηνπυληνανοι

ζονημινευλογημενηθεοτοκε

ελπιζοντεςεισεμηαστοχησωμεν

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα

^χ ^η ^N ^Π
^η ^α πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
^N ^γ ^δ ^η
ω ω ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
^Π ^N ^γ ^δ ^η
Γε θ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω κη δευ
^η ^α ⁺
σα τε μου ου το σω ω μα και συ
^η ^α ^η ^α ^η ^α ^η ^α ^η ^α
Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
^η ^α ^η ^α ^η ^α ^η ^α ^η ^α
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
^M ^γ ^Π ^N ^γ ^δ ^η
^η ^α Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν
^γ ^η ^α ^η ^α ^η ^α ^η ^α
των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
^Π ^N ^γ ^δ ^η ^α ^η ^α
α νων η προ στα α τι ι ι ις Πα ρ θε νε
^N ^γ ^δ ^η ^α ^η ^α ^η ^α
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
προς τον φι λαν θρω ω πο ον Θε ον μη
μου ε λε γ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
βο η θη σον μοι οι εν τα α χει
Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

